

Bjerring: Der har i den sidste Tid været saa mange Love af forskjelligt Indhold til Forhandling her i Salen, at jeg maa tilstaae, at det ikke har været mig muligt at sætte mig saa tilstrækkeligt ind i den Sag, der her foreligger, som jeg kunde ønske at kunne have gjort. I en Tillægsbevillingslov er hver enkelt Linie, saa at sige, et Lovforslag for sig, der maa behandles og undersøges selvstændigt. Det har forekommet mig efter et foreløbigt Gjennemsyn af Lovforslaget, som om det i det Væsentlige har været indeholdt i det Lovforslag, der blev forelagt Rigsdagen forrige Aar angaaende den Tillægsbevilling, som vedkom deels Poster fra et tidligere Finantsaar, deels Poster for Finantsaaret 1861—62. Dette blev, som bekendt, ikke da endelig vedtaget, og de Poster, der hørte til det tidligere Finantsaar, ere senere blevne behandlede af Statsrevisionen. Forsaavidt jeg maatte have Ret i, at de Poster, der findes paa nærværende Lovforslag, ere af den Bestaaenhed, jeg antyde, ville de altsaa være Efterbevillinger, det vil sige, Bevillinger af Udgifter, over hvilke der er afslagt Regnskab i det Statsregnskab, der ligger hos Revisionen, og med Hensyn til hvilke da alle de oplysende Bilag ikke ere til Rigsdagens Raadighed, idet de ere hos Statsrevisionen. De Herrer ville erindre, at Landstinget ved tidligere Leiligheder har fundet, at der ikke var Grund til endelig at vedtage saadanne Efterbevillinger; man har troet, at Ministeriet maatte være tilfredsstillet derved, at Udgifterne vare blevne billige i Folkethinget, og at der ikke her var gjort nogen Indsigelse derimod, naar man lod Sagen hvile. I ethvert Tilfælde skulde jeg paa Grund af den Omstændighed, som jeg har oplyst, ønske, at Landstinget vilde lade Sagen gaae til et Udvalg, men dette er jo et Spørgsmaal, som ikke foreligger, førend denne Behandling er sluttet.

Wessely: Det er en egen Sag at tage Ordet om et Lovforslag, der har haft en saa forunderlig Skjæbne som det nærværende. Det vil jo erindres, at det blev forelagt i forrige Session og foreligger nu atter paa nogle saa Unbtagelser nær i den samme Skikkelse som dengang. Det havde i forrige Samling den

særegne Skjæbne, at, uagtet det forelaa i en Form, som slet ikke hidtil har været benyttet til Tillægsbevillinger, og uagtet det indeholdt Spørgsmaal af yderste Bigtighed i finantseel Henseende, erklærede dog Udvalget i det andet Thing, at da Tiden var for kort, og det maatte ønske at see Loven gennemført i den indværende Samling, kunde det ikke gaae ind paa en nærmere Drøftelse af de Principer, som havde udtalt sig gennem Lovforslaget, og navnlig ikke paa den Indflydelse, den brugte Fremgangsmaade maatte have paa Statsregnskabet. Saavidt jeg veed, var der egentlig kun eet Hovedspørgsmaal, om hvilket der var Uenighed i Udvalget, nemlig om, hvorvidt en Udgift, som er anvist før den 31te Marts i det paa gjældende Finantsaar og efter den Dag er bleven udbetalt, behøver Gjenbevilling. Det Spørgsmaal fremkom paa den Maade, at et Mindretal i Udvalget havde indstillet, at alle de Poster, som indeholdt Bevillingen af Udbetalinger, uagtet Anviisningerne vare tidligere end den 31te Marts, skulde udgaae af Loven. Men det Uheldige derved forekommer det mig var, at dette Spørgsmaal ikke kom til Afgjørelse. Inden man kom til Afstemning, blev nemlig dette Endringsforslag taget tilbage, og man kunde altsaa ikke komme til at danne sig nogen fikker Anskuelse om, hvorvidt virkelig det andet Thing havde den bestemte Mening, at en Udbetaling efter den 31te Marts, uagtet Anviisning var steet af Ministeriet før denne Dag, trængte til Bevilling, eller med andre Ord, hvorvidt Ministeriet ved at gjøre en saadan Udbetaling var gaaet udenfor sin lovlige Berettigelse; thi det er dog, naar man vil gaae til Bunden af Sagen, det egentlige Spørgsmaal: Kan Ministeriet beordre Udbetaling efter den 31te Marts, naar Anviisningen er tidligere end denne Dag, eller er dette et Skridt, som ikke er hjemlet ved Finantsloven? Hvis det virkelig skulde være Meningen, vilde jo Følgen deraf være, at Ministeren maatte være berettiget til at sige: Jeg udbetaler Intet; der maa Intet udbetales efter den 31te Marts, førend der er kommen en ny Bevilling af Rigsdagen; thi jeg vil ikke handle udenfor det Lovlige. Nu er det jo bekendt, at Tillægsbevillingen ifjor kom frem i den særegne Form, den havde,